

A TESZTFELVÉTEL IDŐTARTAMÁNAK HATÁSA A KREATIVITÁSTESZTEK EREDMÉNYEIRE

MEZŐ KATALIN¹ – MEZŐ FERENC¹ – SZABÓNÉ BALOGH ÁGOTA²

¹ Debreceni Egyetem, Gyermeknevelési és Felnőttképzési Kar

² Eszterházy Károly Egyetem, Pedagógiai Kar

E-mail: kata.mezo1@gmail.com

Beérkezett: 2016. november 24. – *Elfogadva:* 2017. április 23.

Háttér és célkitűzések: a kreativitás időbeliségével, például az időnyomás kreativitásra gyakorolt hatásával, kevés kutatás foglalkozik közvetlenül (Amabile, Mueller, Simpson, Hadley, Kramer és Fleming, 2002; Mainemelis, 2002), holott az idő szerepe számottevő a kreatív megnyilvánulások szempontjából. Jelen tanulmány célja, hogy rámutasson e téma főbb kutatási területeire, és összefoglalja a tesztfelvételi idő kreativitásra gyakorolt hatásának vizsgálatával kapcsolatos eredményeket. *Módszer:* a kreativitás vizsgálatára a verbális Szokatlan használat teszt, illetve a figurális Körök teszt magyar adaptációját (Zétényi, 1989) alkalmaztuk $n = 207$ középiskolás diák esetében. 10 perc/teszt tesztfelvételi idő állt rendelkezésre, melynek első felében fekete, második felében színes ceruzát használtak a válaszadók. Így lehetővé vált a 0–5., az 5–10. és a 0–10. percben nyújtott fluencia, originalitás, flexibilitás, átlagos originalitás és relatív flexibilitás pontszám különbségeinek és kapcsolatainak kiszámítása. Az intelligenciát célzó kiegészítő vizsgálatként a Raven-féle SPM-tesztet alkalmaztuk. *Eredmények:* a tesztfelvételi időtartamnak szignifikáns hatása van a kreativitás pontszámaira (pl. a vizsgálati személyek asszociációs műveleti sebessége idővel csökken, s a tesztfelvétel első öt percében magasabb pontszámok születnek, mint a másodikban), és az intelligencia- és kreativitásteszt pontszámok közötti kapcsolat alakulására (a második féldőben tapasztalható korrelációk). A verbális és a figurális tesztek igen különböznek időbeli aspektusaik tekintetében. *Következtetések:* tekintve, hogy a kreativitás tesztelése időkorláthoz kötött és tesztfüggő vizsgálat, a tesztfelvételi időtartam megválasztása lényeges az eredmények alakulása és elemzése szempontjából.

Kulcsszavak: kreativitás, idő, intelligencia, teszt

BEVEZETÉS

A kreativitás meghatározása nem egyszerű, mivel egységes, mindenki számára elfogadható kreativitásdefiníció még nem született (Wolf, 2014). Általános megegyezés van abban, hogy a kreativitás kétpólusú (Runco és Jaeger, 2012) azaz: kreatív egyrészt, ami eredeti, újszerű (Mönks és Ypenburg, 2011; Chen, Yien és Huang, 2011); másrészt ami hatékony, hasznos (Runco, 2004; de Bono, 2009). A legújabb értelmezésekben a kreativitás mint kulcskézség jelenik meg a „huszonegyedik századi készségek” (Binkley és mtsai, 2012) között. Más kutatók (Besançon, Lubart és Barbot, 2013; Barbot, Besançon és Lubart, 2015) pedig a kreativitást, az egyéni és társadalmi fejlődést meghatározó emberi erőforrásként ismerik el.

A kreativitáskutatások igen széles körűek (ezek összefoglalásai megjelennek pl. Batey és Furnham, 2006; Kozbelt, Beghetto és Runco, 2010 csoportosításaiban). E kutatások között azonban ritkán foglalkoznak az idő kreativitásban betöltött szerepének direkt vizsgálatával, holott az alkotások létrejötte tekintetében kevés fontosabb faktor van, mint maga az idő (Runco, 1999).

A kreativitás időbeli aspektusai

A következőkben a kreativitás vizsgálatára alkalmas, a Torrance Tests of Creative Thinking (TTCT – Torrance, 1966) néven ismert eljáráson, illetve ennek hazai adaptációján (Zétényi, 1989) keresztül mutatjuk be a kreativitástesztek temporális szempontból lényeges jellemzőit.

- *A tartalmi validitás és az idő:* idővel változhat egy teszt tartalmi érvényességének megítélése arra vonatkozóan, hogy valójában mit is mérnek a hagyományosan kreativitásteszteknek nevezett eljárások (vö. Barkóczi, 2012). Kreativitástesztnek vagy divergens gondolkodást mérő tesztnek tekinthetők-e inkább? Egyesek a divergens gondolkodást a kreativitás szinonimájának tekintik (vö. Silvia, Winterstein, Willse, Barona, Cram és Hess, 2008; Weiner, 2000), míg mások (Csíkszentmihályi, 1990; Runco, 2008) ez ellen érvelnek, mert nézőpontjuk szerint a (nonkognitív személyiségvonásokat is magába foglaló) kreativitás több mint csupán kognitív képesség. Egyes korai kutatásokban az is felvetődött, hogy a divergens gondolkodás elengedhetetlen része-e egyáltalán a kreativitásnak (Wallach, 1976): a véletlenek összjátékaként létrejövő alkotások esetében például a divergens gondolkodásnak nincs jelentősége; s a konvergens gondolkodás eredményeként létrejövő alkotásokban sem domináns a szerepe. Néhányan a kreativitás területspecifikus jellegére hívják fel a figyelmet (Runco, 2004; Silvia, Kaufman és Pretz, 2009).
- *A konstrukciós validitás és az idő:* érvényességi problémákat okozhat az idő-faktor a valós életbeli és a tesztfelvételi helyzetek összevetésekor. Lemons (2011) szerint a kreativitástesztek érvényességét megkérdőjelezi, hogy e tesztek nem veszik figyelembe az eredeti ötletek alkotásához szükséges időt. Felmerül a kérdés, hogy a TTCT-jellegű (világosan definiált probléma fogalmi szintű megoldását néhány perc alatt megkívánó és a megoldások számát, eredetiségét és a flexibilis jellegét díjazó) teszthelyzet milyen kreativitást igénylő élethelyzethez

hasonlítható egyáltalán? A probléma az, hogy míg egy tesztben elég leírni az újszerű válaszokat egy adott ingerrel kapcsolatban, addig a valós életben sokszor összetett feladatok kreatív megoldására van szükség, nemcsak az „ötletelés”, hanem a megvalósítás síkján is, ami akár évekig is tarthat. Runco és Acar (2012), valamint Jauk, Benedek és Neubauer (2013) szerint is a teszteredmények inkább csak előrejelzői a valós (életbeli) kreativitásnak, mintsem maga a kreativitás. Ugyanakkor a valós életben is akadnak olyan szituációk, munkakörök, amelyek a tipikus teszthelyezethez hasonló feltételek mellett követelnek meg kreatív teljesítményeket (Richards, 2010), például az időnyomás alatt dolgozó elsősegélynyújtók, mérnökök esetében vagy állásinterjúk alkalmával. A tesztbeli kreativitáshoz hasonló szituációk köznevelési kontextusban is megjelenhetnek: Sternberg (2012) nagyszámú példát mutat be a legkülönbözőbb tantárgyakra vonatkozó kreatív feladatokkal kapcsolatban; Smith és Smith (2010) is utal az oktatás és a kreativitás kapcsolatára.

- *A prediktív validitás és az idő:* kérdésként merülhet fel, hogy a teszteredmények alapján bejósolhatók-e a későbbi időpontban realizálódó jövőbeli teljesítmények. Kim (2007) szerint a TTCT prediktív validitása széles életkori skálán vizsgálva és hosszú időtávon is jó, s Torrance (2002) is a prediktív validitásra utaló eredményeit alacsony, de megfelelő értékeknek tartotta. Azonban vannak olyan kutatások is, melyek a kreativitástesztek prediktív érvényességét megkérdőjelezik (Policastro és Gardner, 1999). Mások (Benedek, Borovnjak, Neubauer és Kruse-Weber, 2014) szerint nincs arra közvetlen bizonyíték, hogy a tesztekben jó eredményt elért személyek az életben is kreatívabbak.
- *A diszkriminációs érvényesség és az idő:* e két tényező egymásra hatása jelenik meg Plucker (2000) vizsgálatában, melyben a diszkriminancia validitást igazolni látta ugyan (úgy találta, hogy a TTCT szubtesztjei közötti korrelációk magasabbak, mint a kreativitás- és intelligenciateszt közötti korrelációk), ám megjegyzi, hogy nem időnyomásos légkörben 0,1 körüli a tesztek közötti korreláció, időnyomásos teszthelyzetben 0,5 értékű korreláció is előfordulhat. A diszkriminációs validitással kapcsolatos problémák jelentkezése miatt a TTCT felépítése is változott az idők során: a fluencia, originalitás és flexibilitás pontszámok közötti túl magas korrelációk miatt Torrance (1987) törölte a flexibilitást a pontozási rendszerből, mivel azok rontották a teszt diszkriminációs érvényességét. Megjegyzés: noha több kutató (Kim, 2006; Zétényi, 2010) is azt találta, hogy a kreativitástesztek jóformán csak a fluenciát mérik, Runco (2008) azonban arra figyelmeztet, hogy annak ellenére, hogy a fluencia, az originalitás és a flexibilitás pontszámok erősen korrelálnak, mégis más és más információt nyújtanak a vizsgálati személyek kreatív potenciáljáról.
- *A reliabilitás és az idő* (pl. a teszt-reteszt megbízhatóság vizsgálatakor a két adatfelvétel közötti idő): a TTCT a reliabilitási vizsgálatokban megbízhatónak bizonyult, Kim (2006) és hazánkban Zétényi (1989) is kedvező tapasztalatokról számolt be. Ugyanakkor lényeges kiemelni, hogy mivel a kreativitásjellemzők nem statikusak, a különböző időpontokban felvett kreativitástesztek eredményei is változhatnak idővel. Emellett elvileg a hosszabb tesztfelvételi idő több megoldott feladatot/választ eredményezhet.

Az időkorlát hatása a kreativitásra

Mainemelis (2002) szerint, noha az idő a kognitív képességek – köztük a kreativitás – vizsgálatának egyik alapvető faktora, mégis kevés szisztematikus vizsgálat látott napvilágot ezzel kapcsolatban. Még kevesebb az időnyomás kreativitásra gyakorolt hatásával foglalkozó kutatások száma (Amabile és mtsai, 2002), noha az alkotási folyamat és a kreatív eredmények fejlődésének megértése szempontjából meghatározó a rendelkezésre álló idő, az időnyomás befolyása (Baer és Oldham, 2006; Binnewies és Wörnlein, 2011); a munkafolyamatok sorrendisége vagy a szünetek hatása (Madjar és Shalley, 2008).

Ekwall (1983) szerint a kreativitás megjelenésének egyik alapja az elmélyüléshez szükséges idő biztosítása, ami lehetőséget teremt az előzetesen nem tervezett folyamatok beiktatására, s a feladat megoldása során felmerülő új problémák végiggondolására. Időnyomás alatt azonban a rendelkezésre álló idő kerül középpontba, s ez nem feltétlenül azonos a (pl. inkubációhoz mint a kreatív folyamat egyik klasszikus eleméhez) szükséges idő mennyiségével (Wallas, 1926; Runco, 1999).

A nem teszt helyzetben történő kreativitásvizsgálatok az időnyomás kreatív teljesítményt korlátozó hatásáról számolnak be (Amabile és mtsai, 2002). Andrews és Smith (1996) negatív kapcsolatot talált az észlelt időhiány és a marketingötletek kreatív jellege között. Ugyanakkor Baer és Oldham (2006) megállapítja, hogy egy közepes erősségű időnyomás érzése növeli a kreativitást, míg a szélsőségesen alacsonynak vagy magasnak észlelt időnyomás csökkenti.

A teszteket alkalmazó vizsgálatoknál is hasonló tapasztalatok jelentek meg: Hattie (1980) szerint az időkorlát alkalmazásának vagy elvetésének hatása van a teszteredmények alakulására. Torrance (1969) is azt tapasztalta, hogy a kreativitástesztekben magasabb pontszámok jelennek meg, amikor a vizsgálati személyeknek 24 óra áll rendelkezésére, mint amikor csak 5 perc. Chase (1985) pedig azt vetette fel, hogy mivel a teszt felvétel során létrehozott értékelhető válaszok száma meghatározó a kreativitást célzó tesztek értékelése során, a lassú, megfontolt tempóban dolgozó vizsgálati személyek hátrányos helyzetbe kerülnek.

Beaty és Silvia (2012) a sorrendi hatás jelenségére hívják fel a figyelmet: a fluencia egy 10 perces teszt felvételi helyzet első két percében a legmagasabb, majd gyorsan csökken – bár ez a csökkenés az intelligensebb személyek esetében mérsékeltebb. A fluencia csökken az idővel, viszont az ötletek újdonságértéke, távoli asszociatív jellege egyre nő. Mindebből arra következtettek, hogy a végrehajtott folyamatok, különösen a stratégiák előhívása és az ismeretekkel való manipulálás jól magyarázzák a sorrendi hatást, s az ötletek kreativitásának időbeli lefutása függ a fluid intelligenciától. Megjegyzendő, hogy Chuderski (2015) a fluid intelligenciával és a munkamemóriával kapcsolatos vizsgálatában azt találta, hogy kapcsolatuk erősebb a szűk időkorlattal felvett tesztek esetében – feltételezhető, hogy ez az intelligencia és a kreativitás esetében is így van.

VIZSGÁLAT

A fentiek alapján célszerű foglalkozni a tesztfelvételi időtartam kreativitásra gyakorolt hatásával, mivel általa a kreatív személyek azonosítása szempontjából meghatározó információkról (ötletgenerálás időbelisége) kaphatunk képet; s erre irányuló hazai kutatási eredmények még nem állnak rendelkezésre (vö. Komlósi, 1975; Zétényi, 2010 vizsgálatait).

Jelen vizsgálatban arra kerestük a választ, hogy a tesztfelvételi idő hossza érdemben befolyásolja-e a kreativitástesztbeli eredményeket, vagy sem. Lényegesen különböznek-e a kreativitásmutatók egy összesen 10 perc időtartamú tesztfelvétel első és második öt perce között? Várakozásunk szerint lényeges különbséget találunk a tesztfelvétel két félideje között egy-egy teszt kreativitás pontszámai tekintetében.

Másik kérdésünk arra vonatkozott, hogy vajon az első öt perc eredményei alapján prediktív jóslat tehető-e a második öt perc eredményeit tekintve? Feltételezésünk szerint erős korreláció tapasztalható a két félidő között.

Végül az intelligencia és a kreativitás időszempontú kapcsolatát vizsgálva feltételeztük, hogy összességében mérsékelt kapcsolat lesz az intelligencia és a kreativitás között (vö. Plucker, 2000) a tesztfelvétel mindkét félidejében, valamint feltételeztük, hogy a magasabb intelligenciával jellemezhető személyek minden tesztfelvételi időintervallumban jobb eredményt érnek el a kreativitástesztokban.

Minta

A vizsgálatban 207 középiskolás (15–19 éves) korú tanuló vett részt 46,38% (n = 96) fiú, 53,62% (n = 111) lány. A Központi Statisztikai Hivatal rendelkezésre álló legutóbbi adatbázisa alapján Magyarország 15–19 éves korú népességében a férfi : nő százalékos arány = 51,23% : 48,77%. A nemek aránya alapján súlyozott khi-négyzet próba eredménye szerint a nemek mintabeli eloszlása nem különbözik szignifikánsan az országos eloszlástól. A vizsgálatban való részvétel önkéntes és anonim, a szülők által írásban engedélyezett volt.

MÓDSZER

A kreativitás vizsgálata érdekében a Szokatlan használat tesztet (Barkóczi és Klein, 1968; idézi Zétényi, 1989), illetve a Körök tesztet (Torrance, 1974; idézi Zétényi, 1989) vettük fel 10 perc/teszt megoldási időt adva a vizsgálati személyeknek.

A tesztfelvételi időtartam két felében keletkezett válaszok kontrollálásának módja: az adatfelvétel előkészítésekor fekete és színes (kék, piros) íróeszközt osztottunk ki a vizsgálati személyeknek. A tesztinstrukcióhoz (Zétényi, 1989) azt tettük hozzá, hogy az első öt percben fekete színnel kell majd dolgozni, majd jelzésre a színes ceruzával folytatandó a válaszadás. E színek alkalmazása révén lehetőség nyílt a két félidőbeli válaszok külön-külön történő figyelembevételére, és az egyéni teljesítmények értéke-

lésére is. A kreativitástesztek értékelésekor a fluenciát, az originalitást, a flexibilitást, az átlagos originalitást és a relatív flexibilitást vettük figyelembe Zétényi (1989) alapján:

- *Fluencia* (F): kifejezésbeli könnyedség, mely az értékelhető válaszok számával mérhető. Magas értéke ötletgazdagságra utal.
- *Originalitás* (O): a válaszok szokatlanságát, eredetiségét, újszerűségét (tulajdonképpen: ritkaságát) méri. Magas értéke utal az eredeti, újszerű, szokatlan válaszok adására.
- *Flexibilitás* (X): azt mutatja, hogy hány különböző kategóriába tartozó választ adott a vizsgálati személy. Magas érték rugalmas (nézőpontváltásra kész) gondolkodásra utal.
- *Átlagos originalitás* (ÁO = O/F): a mutató arra vonatkozóan ad támpontot, hogy az egyes válaszok originalitás értékei mekkorák a válaszok számától függetlenül. Magas értéke arra utal, hogy a személy válaszai egyenként is szokatlanok, eredetiek.
- *Relatív flexibilitás* (RX = X/F): a flexibilitás és a fluencia hányadosának magas értéke arra utal, hogy az egyén a válaszainak számához képest is többféle oldalról próbálta megközelíteni a feladatot, sokféle lehetőséget közölt.

Az értelmi képesség vizsgálatát a Raven-féle Standard Progressive Matricess (SPM – Raven, 1938; Szegedi, 1988) teszttel végeztük el, s értékelésekor az intelligenciahányadost vettük figyelembe. A tesztfelvételi idő 30 perc volt.

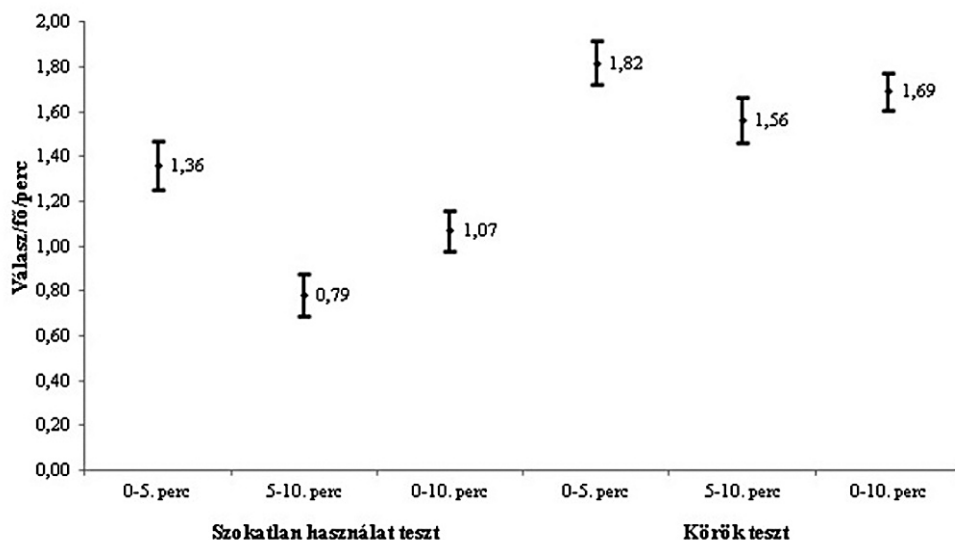
A tesztfelvételre normál középiskolai osztályokban került sor, a csoportok létszáma átlagosan 25–32 fő volt. A matematikai statisztikai elemzésben az SPSS és az R-nyelv szoftvereket alkalmaztuk – ezúton is köszönve Kurucz Győző és Márton Sándor tanácsait.

EREDMÉNYEK

Az adatértékelés első lépéseként végzett Kolmogorov–Smirnov-próba eredménye szerint a változók döntő többsége nem normális eloszlást követett, így a továbbiakban nem paraméteres statisztikai próbák alkalmazása mellett döntöttünk.

A válaszok számát (a fluenciát) tekintve a Szokatlan használat teszt esetében a vizsgálati személyek által összesen adott 2218 db értékelhető válasz 63,03%-a (1398 válasz) érkezett a tesztfelvétel első öt percében. A Wilcoxon-féle előjeles rangpróba szerint a félidők közötti fluenciabeli különbség ($Me_{1. \text{ félidő}} = 6$ és $Me_{2. \text{ félidő}} = 3$) szignifikáns: $Z = -8,633$; $p < 0,05$. A Körök teszt esetében a 3487 válasz körülbelül fele (51,65% = 1801 válasz) érkezett az első félidőben ($Z = -4,669$; $p < 0,05$; $Me_{1. \text{ félidő}} = 9$ és $Me_{2. \text{ félidő}} = 8$).

Amikor az adatokat a vizsgálati személyek asszociációs műveleti sebessége (= válasz/fő/perc) szempontjából elemeztük (ekkor a percenként jellemző személyenkénti válaszok átlagos számát hasonlítottuk össze a tesztfelvétel két félideje között): a Wilcoxon-féle előjeles rangpróba a Szokatlan használat teszt ($Me_{0-5. \text{ perc}} = 1,2$; $Me_{5-10. \text{ perc}} = 0,6$; $Me_{0-10. \text{ perc}} = 1,0$; $Z = -8,633$; $p < 0,05$) és a Körök teszt esetében ($Me_{0-5. \text{ perc}} = 1,8$; $Me_{5-10. \text{ perc}} = 1,6$; $Me_{0-10. \text{ perc}} = 1,6$; $Z = -4,669$; $p < 0,05$) is gyorsabb asszociációs műveleti sebességet

1. ábra. Percenkénti válaszok száma átlagosan

Megjegyzés: a számok átlagokat, a felszakaszok pedig a 95%-os konfidencia intervallum alsó és felső határait jelölik.

jelzett a tesztfelvétel 1. félidejében. Érzékelhető tehát, hogy mindkét tesztben nagyobb a válaszok létrehozásának átlagos tempója a tesztfelvétel első öt percében, viszont a különbség mégsem éri el az 1 válasz/perc értéket sem (1. ábra). Megjegyzendő azonban, hogy a Körök teszt mindkét félidejében szignifikánsan magasabb a percenként adott válaszok átlagos száma, mint a Szokatlan használat teszt bármelyik félideje esetében.

A tesztfelvételi idő kalibrálása szempontjából lényeges, hogy a vizsgálati személyek 74,5%-ában az első, és csak 15,9%-ában a második félidőben volt magasabb a Szokatlan használat teszt fluenciaértéke; míg 9,6%-uk esetében azonos volt a két félidőbeli fluencia pontszám ($\chi^2 = 158,290$; $df = 2$; $p < 0,01$). A Körök tesztben az 1. félidőben adott több választ a vizsgálati személyek 60,1%-a, a 2. félidőben adott több választ 30,8%-uk; s azonos számú választ adott a személyek 9,1%-a ($\chi^2 = 77,848$; $df = 2$; $p < 0,01$).

A Wilcoxon-féle előjeles rangpróba szerint a Szokatlan használat teszt felvételének első öt percében nemcsak szignifikánsan ($p < 0,05$) több, de eredetibb és flexibilisebb ötletek születtek, mint a második öt percben (1. táblázat).

A Körök teszt esetében heterogénebb eredményt kaptunk: noha a fluencia az első öt percben volt magasabb pontszámmal jellemezhető, az átlagos originalitás és a relatív flexibilitás a második öt percben lett szignifikánsan ($p < 0,05$) magasabb; míg az originalitás és a flexibilitás értéke nem különbözik szignifikánsan a két félidő között.

Arra is kerestük a választ, hogy a tesztfelvétel első felében (0–5. percében) nyújtott teljesítmény prediktív mutatója-e a második félidőben (vagyis az 5–10. percben)

1. táblázat. A kreativitásteszt felvételének 0–5. és 5–10. percében nyújtott teljesítmények közötti különbségek

Teszt	Változó	0–5. percben			5–10. percben			Z
		Min.	Medián	Max.	Min.	Medián	Max.	
Szokatlan használat	Fluencia	0,00	6,00	19,00	0,00	3,00	14,00	-8,633(a)*
	Originalitás	0,00	2,94	9,36	0,00	1,66	9,12	-7,237(a)*
	Flexibilitás	0,00	5,00	16,00	0,00	3,00	11,00	-7,866(a)*
	Átlagos originalitás	0,08	0,46	0,93	0,00	0,42	0,86	-3,962(a)*
	Relatív flexibilitás	0,50	0,90	1,00	0,00	0,88	1,00	-4,509(a)*
Körök	Fluencia	1,00	9,00	20,00	0,00	8,00	25,00	-4,669(a)*
	Originalitás	0,00	3,34	9,60	0,00	3,58	13,57	-1,435(b)
	Flexibilitás	0,00	6,00	13,00	0,00	6,00	19,00	-1,667(a)
	Átlagos originalitás	0,00	0,39	0,61	0,00	0,49	0,82	-6,979(b)*
	Relatív flexibilitás	0,00	0,75	1,00	0,00	0,82	1,00	-3,769(b)*

a) 0–5. percbeli pontszám > 5–10. percbeli pontszám

b) 0–5. percbeli pontszám < 5–10. percbeli pontszám

*Wilcoxon-féle előjeles rangpróba esetében $p < 0,05$

nyújtott teljesítménynek. A két félidőbeli pontszámok kapcsolatát Kendall-féle tau-b (τ_b) monotonitási együttható kiszámításával vizsgáltuk. A Szokatlan használat teszt esetében a fluencia ($\tau_b = 0,35$; 95%CI = 0,25–0,43), az originalitás ($\tau_b = 0,30$; 95%CI = 0,20–0,38) és a flexibilitás ($\tau_b = 0,35$; 95%CI = 0,25–0,43) tekintetében szignifikáns ($p < 0,05$) kapcsolat található a tesztfelvétel két félideje között, míg az átlagos originalitás és a relatív flexibilitás két tesztfelvételi félidőben tapasztalt értékei közötti korreláció nem szignifikáns. A Körök teszt fluencia ($\tau_b = 0,30$; 95%CI = 0,21–0,39), originalitás ($\tau_b = 0,21$; 95%CI = 0,12–0,31), flexibilitás ($\tau_b = 0,13$; 95%CI = 0,04–0,24) mutatói tekintetében szignifikáns ($p < 0,05$) kapcsolat található a tesztfelvétel két félideje között, míg az átlagos originalitás és a relatív flexibilitás esetében nem.

A kreativitás és az intelligencia kapcsolatának vizsgálatakor a minta IQ alapján alsó 10%-át trimmeltük, mivel (véltetőleg motiválatlan tesztkitöltés miatt) extrém alacsony IQ értékek is tapasztalhatók voltak. Az így kapott minta leíró statisztikai adatai az IQ tekintetében: átlag = 102,20; szórás = 10,79; min. = 76; max. = 126; 25. percentilis = 94,50; 50. percentilis (medián) = 103; 75. percentilis = 110.

Az IQ és kreativitás együttjárása tekintetében a Körök tesztben mindössze négy esetben találtunk szignifikáns, bár gyenge kapcsolatot a nonverbális intelligenciatesztben elért pontszámmal. Az említett ($p < 0,05$) esetek: a tesztelés 5–10. percében az IQ $\tau_b = -0,09$ és $-0,12$ közötti gyenge, negatív irányú kapcsolatban áll a fluencia, az originalitás és a flexibilitás pontszámaival, illetve $\tau_b = 0,11$ kapcsolatban áll a relatív flexibilitás pontszámával. A verbális Szokatlan használat teszt esetében pedig a tesztelés 5–10. percbeli félidejében és teljes 10 perces időtartamát tekintve is több gyenge ($\tau_b = 0,11$ – $0,23$ körüli, $p < 0,05$) kapcsolat figyelhető meg az IQ és a kreativitásváltozók között (2. táblázat).

2. táblázat. A Szokatlan használat teszt felvételének 0–5. és 5–10., valamint 0–10. percében nyújtott teljesítmények Kendall-féle tau-b monotonitási együttható (τ_b) révén mért kapcsolata az SPM intelligenciatesztben elért IQ-ponttal

Változó		Szokatlan használat teszt		
		0–5. perc	5–10. perc	–10. perc
Fluencia	τ_b :	0,11	0,12*	0,12*
	95%CI:	–0,02–0,21	0,02–0,22	0,00–0,23
Originalitás	τ_b :	0,10	0,12*	0,11*
	95%CI:	–0,02–0,20	0,02–0,22	0,02–0,22
Flexibilitás	τ_b :	0,13*	0,14*	0,14*
	95%CI:	–0,01–0,24	0,03–0,24	0,04–0,25
Átlagos originalitás	τ_b :	0,05	0,18*	0,17*
	95%CI:	–0,04–0,13	0,07–0,27	0,08–0,27
Relatív flexibilitás	τ_b :	0,02	0,23*	0,20*
	95%CI:	–0,06–0,12	0,12–0,32	0,10–0,28

* $p \leq 0,05$

További adatelemzés céljából az IQ alapján magas pontszámú (a 75. percentilis feletti, 110–126 IQ) és alacsony pontszámú (a 25. percentilis alatti, 75–95 IQ) csoportokat hoztunk létre, s Mann–Whitney-féle U-próba révén hasonlítottuk össze különböző időintervallumokban elért kreativitástesztbeli teljesítményeiket. A Szokatlan használat teszt esetében a magasabb IQ-val jellemezhető csoport szignifikánsan jobb eredményt ért el (3. táblázat).

3. táblázat. A Szokatlan használat teszt felvételének 0–5. és 5–10., valamint 0–10. percében nyújtott teljesítménybeli különbség a 75–95 IQ, illetve a 110–126 IQ-pontot elérő csoportok között

Tesztfelvételi idő	Változó	Csoport: 75–95 IQ (medián)	Csoport: 110–126 IQ (medián)	U	Z
0–5. perc	Fluencia	6,00	< 7,00	912,50	–1,748
	Originalitás	2,39	< 3,19	904,50	–1,801
	Flexibilitás	5,00	< 6,00	834,50	–2,329*
	Átlagos originalitás	0,42	< 0,46	892,50	–1,573
	Relatív flexibilitás	0,87	< 0,90	1048,50	–0,409
5–10. perc	Fluencia	2,00	< 3,00	783,50	–2,710*
	Originalitás	0,70	< 1,89	770,50	–2,794*
	Flexibilitás	2,00	< 3,00	759,50	–2,890*
	Átlagos originalitás	0,32	< 0,48	706,50	–3,266*
	Relatív flexibilitás	0,50	< 1,00	706,00	–3,427*
0–10. perc	Fluencia	8,50	< 10,00	865,50	–2,090*
	Originalitás	3,69	< 5,08	844,50	–2,241*
	Flexibilitás	7,00	< 9,50	797,00	–2,597*
	Átlagos originalitás	0,35	< 0,47	677,00	–3,471*
	Relatív flexibilitás	0,67	< 0,90	692,50	–3,369*

*Mann-Whitney-féle U-próba esetében $p \leq 0,05$

A Körök teszt esetében nincs különbség az IQ alapján szervezett csoportok teljesítményében a tesztfelvétel egyik időintervallumában sem.

A Szokatlan használat teszt esetében a tesztfelvétel két félideje közötti ($p < 0,05$) kapcsolatok vizsgálatakor az alacsonyabb és magasabb IQ pontszámbeli csoportban is csak a fluencia ($\tau_b = 0,28$ és $0,30$), az originalitás ($\tau_b = 0,23$ és $0,23$) és a flexibilitás ($\tau_b = 0,32$ és $0,23$) mutatott mérsékelt együttjárást. Az átlagos originalitást tekintve a magasabb IQ-val jellemezhető csoportban $\tau_b = -0,20$ kapcsolat volt tapasztalható.

A Körök teszt esetében sem az alacsony, sem a magas IQ pontszámot elérőknél nem tapasztaltunk szignifikáns ($p < 0,05$) kapcsolatot a két félide között.

DISZKUZZIÓ

Tanulmányunk célja a tesztfelvételi idő kreativitásra gyakorolt hatásának vizsgálata volt. Úgy tűnik, hogy a tesztfelvételi időnek hatása van a kreativitásmutatókra (különösen a fluenciára) és az azok közötti korrelációs kapcsolatokra, mely kapcsolatok alakulásában a vizsgálati személyek intelligenciájának is van némi szerepe.

A kreativitás vizsgálatába bevont változók nem normális eloszlást követtek – ez Piirto (2004) és Plucker (2000) tapasztalatait támasztja alá, s kizárta a normális eloszlást feltételező paraméteres statisztikai eljárások alkalmazását az adatelemzésből.

A tesztfelvétel két félideje közötti pontszámok különbségére vonatkozó hipotézisünk megerősítést nyert. Eredményeink szerint – melyek alátámasztják Beaty és Silvia (2012) sorrendi hatásra vonatkozó tapasztalatait – a kreativitásmutatók (főként a verbális teszt esetében) különböznek egy 10 perc időtartamú tesztfelvétel 1. és 2. öt perce között; az ötletgenerálás nem oszlik el egyenletesen a tesztfelvétel két félideje között. E különbség jellege azonban tesztspecifikus – kivéve a fluencia pontszámot. A verbális és a figurális tesztek a (vizsgált kreativitásváltozók között a legobjektívebben pontozható, s egyetlen mennyiségi mutatónak tekinthető) fluencia terén hasonlítanak egymásra abból a szempontból, hogy a tesztfelvétel első öt perces szakaszában szignifikánsan több választ adnak a vizsgálati személyek (tehát asszociációs műveleti sebességük is gyorsabb), mint a második öt perces terminusban. A válaszsám csökkenése egyrészt az ötletgenerálással összefüggő kognitív funkcióbeli (Silvia, Beaty és Nusbaum, 2013), másrészt stratégiai okokkal magyarázható (Gilhooly, Fioratou, Anthony és Wynn, 2007).

A Chase (1985) által felvetett aggodalom, hogy az időnyomásos teszthelyzet nem kedvez a lassabb tempóban dolgozóknak, vizsgálati személyeink kb. 25%-ában bizonyult megalapozottnak a verbális és 40%-ában a figurális tesztek esetében, számukra a hosszabb tesztfelvételi idő a kedvezőbb. A többiek jellemzően a tesztfelvétel első félidejében adtak nemcsak több, de eredetibb és rugalmasabb gondolkodást tükröző választ. Mindez azt is jelenti, hogy a kreatívabbnak tekinthető személyek gyorsabban képesek a kreatív potenciálok mozgósítására.

A két tesztfelvételi időben elért pontszámok közötti erős monoton kapcsolatra vonatkozó hipotézisünk nem nyert alátámasztást. Eredményeink szerint legfeljebb mérsékelt szintű ($\tau_b = 0,3$ körüli) kapcsolat tapasztalható a 10 perces tesztfelvételi intervallum két félideje között. A predikció szempontjából ez meglehetősen gyenge eredmény

– az első félidő eredménye alapján a második félidő eredménye nem jósolható meg megnyugtató módon.

Az intelligencia és kreativitás mérsékelt kapcsolatára vonatkozó feltevéseink nem nyertek megerősítést – bár a verbális kreativitás teszt esetében gyenge kapcsolatokat tapasztalhattunk. Úgy tűnik, hogy a kreativitás verbális tesztjében némi előnyt jelent az intelligencia magasabb foka – ez azonban kevésbé jellemző a figurális teszt esetében.

Tovább vizsgálva a mintabeli alacsony/magas IQ pontokkal jellemezhető csoportok közötti főbb különbségeket, megállapítható, hogy: a) a magas intellektusú csoport a verbális kreativitásteresztben magasabb pontszámokat ért el a tesztelés 2. felében és teljes intervallumában; b) a figurális kreativitástereszt esetében az alacsony és a magas intellektusú csoport kreativitásmutatói között nincs különbség. Tehát a figurális kreativitás teszt alkalmazása jobban kompenzálja az intellektuális különbségeket, mint a verbális kreativitástereszt. Ennek tudatosítása kiemelkedően fontos például a különböző szociális és kulturális háttérű csoportok tehetségvizsgálata során.

KÖVETKEZTETÉSEK

Kutatási tapasztalataink alátámasztják, hogy a tesztfelvételi idő hatással van a kreativitásra. Valószínűsíthetően azok a személyek lesznek kreatívabbak az iskolában, az egyetemen vagy a munkahelyen, akik képesek jobb eredmények elérésére egy rövidebb időintervallumú, nagyobb időnyomást alkalmazó, s így rövidebb inkubációs periódust engedélyező tesztfelvétel idején. A kutatásunkban tapasztalt tesztek közötti különbségek alátámasztják Runco (2004) felvetését arról, hogy a kreativitás téma- és feladat-specifikus jellegű; s ezt célszerű figyelembe venni a kreativitást célzó kutatásokban. Emellett a kreativitás tekintetében a tesztfelvételi időintervallum megfelelő megválasztása is befolyásoló, így a hazánkban használatban lévő, revideálásra megérett (25 éve nem frissített) kreativitástereszt értékelési rendszerének megalkotása során szükséges a tesztfelvételi idő újragondolása is.

A cikk a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>) feltételei szerint publikált Open Access közlemény, melynek szellemében a cikk nem kereskedelmi célból bármilyen médiumban szabadon felhasználható, megosztható és újraközölhető, feltéve, hogy az eredeti szerző és a közlés helye, illetve a CC License linkje és az esetlegesen végrehajtott módosítások feltüntetésre kerülnek.

IRODALOM

Amabile, T. M., Mueller, J. S., Simpson, B. S., Hadley, C. N., Kramer, S. J., & Fleming, L. (2002). *Time Pressure And Creativity In Organizations: A Longitudinal Field Study*. Harvard Business School Working Paper, No. 02-073.

- Andrews, J., & Smith, D. C. (1996). In search of the marketing imagination: Factors affecting the creativity of marketing programs for mature products. *Journal of Marketing Research*, 33, 174–187.
- Baer, M., & Oldham, G. R. (2006). The Curvilinear Relation Between Experienced Creative Time Pressure and Creativity: Moderating Effects of Openness to Experience and Support for Creativity. *Journal of Applied Psychology*, 91(4), 963–970.
- Barbot, B., Besançon, M., & Lubart, T. (2015). Creative potential in educational settings: its nature, measure, and nurture. *Education*, 3–13.
- Barkóczi I. (2012). A pozitív pszichológia és a kreativitás kapcsolata. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 67(1), 173–181.
- Barkóczi I., & Klein S. (1968). Gondolatok az alkotóképességről és vizsgálatának problémáiról. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 25, 508–515.
- Batey, M., & Furnham, A. (2006). Creativity, intelligence, and personality: a critical review of the scattered literature. *Genetic, Social, and General Psychology Monographs*, 132(4), 355–429.
- Beatty, R. E., & Silvia, P. J. (2012). Why Do Ideas Get More Creative Across Time? An Executive Interpretation of the Serial Order Effect in Divergent Thinking Tasks. *Psychology of Aesthetics Creativity and the Arts*, 6(4), 309–319.
- Benedek, M., Borovnjak, B., Neubauer, A. C., & Kruse-Weber, S. (2014). Creativity and personality in classical, jazz and folk musicians. *Personality and Individual Differences*, 63, 117–121.
- Besançon, M., Lubart, T. I., & Barbot, B. (2013). Creative giftedness and educational opportunities. *Educational and Child Psychology*, 30(2), 79–88.
- Binkley, M., Erstad, O., Herman, J., Raizen, S., Ripley, M., Miller-Ricci, M., & Rumble, M. (2012). Defining Twenty-First Century Skills. In P. Griffin, B. McGaw, E. Care (eds), *Assessment and Teaching of 21st Century Skills* (17–66). Dordrecht: Springer.
- Binnewies, C., & Wörnlein, S. C. (2011). What makes a creative day? A diary study on the interplay between affect, job stressors, and job control. *Journal of Organizational Behavior*, 32, 589–607.
- de Bono, E. (2009). *A kreatív elme*. Budapest: HVG Kiadó.
- Chase, C. (1985). Review of the Torrance test of creative thinking. In J. Mitchell (ed.), *The Ninth Mental Measurement Yearbook* (1631–1632). Lincoln: University of Nebraska Press.
- Chen, K. H., Yien, J. M., & Huang, C. J. (2011). The Perceived Leader Support Behavior for Sub-ordinate's Creativity: The Moderating Effect of Trust. *Journal of Social Sciences*, 7(2), 257–264.
- Chuderski, A. (2015). The broad factor of working memory is virtually isomorphic to fluid intelligence tested under time pressure. *Personality and Individual Differences*, 85, 98–104.
- Csikszentmihályi, M. (1990). Motiváció és kreativitás: út a megismerés strukturális, illetve energetikai megközelítésének szintézisé felé. *Pszichológia*, 10(1), 3–25.
- Ekvall, G. (1983). *Climate, structure and innovativeness of organizations: a theoretical framework and an experiment*. Report I. FA radet, The Swedish Council for Management and Organizational Behaviour, Stockholm.
- Gilhooly, K. J., Fioratou, E., Anthony, S. H., & Wynn, V. (2007). Divergent thinking: Strategies and executive involvement in generating novel uses for familiar objects. *British Journal of Psychology*, 98, 611– 625.
- Hattie, J. (1980). Should creativity tests be administered under test-like conditions? An empirical study of three alternative conditions. *Journal of Educational Psychology*, 72, 87–98.
- Jauk, E., Benedek, M., & Neubauer, A. C. (2013). The Road to Creative Achievement: A Latent Variable Model of Ability and Personality Predictors. *European Journal of Personality*, 28(1), 95–105.

- Kim, K. H. (2006). Can we trust creativity tests? A review of the Torrance Tests of Creative Thinking (TTCT). *Creativity Research Journal*, 18, 3–14.
- Kim, K. H. (2007). The Two Torrance Creativity Tests: The Torrance Tests of Creative Thinking and Thinking Creatively in Action and Movement. In Al-Girl Tan (ed.), *Creativity. A Handbook for Teachers* (117–141). London: World Scientific Publishing.
- Komlósi A. (1975). Kreativitás és percepció. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 32, 409–418.
- Kozbelt, A., Beghetto, R. A., & Runco, M. A. (2010). Theories of creativity. In J. C. Kaufman, R. J. Sternberg (eds). *Cambridge Handbook of Creativity* (20–47). New York: Cambridge University Press.
- Lemons, G. (2011). Diverse Perspectives of Creativity Testing: Controversial Issues When Used for Inclusion Into Gifted Programs. *Journal for the Education of the Gifted*, 34(5), 742–772.
- Madjar, N., & Shalley, C. E. (2008). ‘Multiple Tasks’ and ‘Multiple Goals’ Effect on Creativity: Forced Incubation or Just a Distraction? *Journal of Management*, 34(4), 786–805.
- Mainemelis, C. (2002). Time and Timelessness: Creativity in (and out of) the Temporal Dimension. *Creativity Research Journal*, 14(2), 227–238.
- Mönks, J. F., & Ypenburg, H. I. (2011). *Ha tehetséges a gyermek*. Budapest: Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége.
- Piirto, J. (2004). *Understanding Creativity*. Scottsdale: Great Potential Press.
- Plucker, J. A. (2000). Is the proof in the pudding? Reanalyses of Torrance’s (1958 to present) longitudinal data. *Creativity Research Journal*, 12, 103–114.
- PolICASTRO, E., Gardner, H. (1999). From case studies to robust generalizations: An approach to the study of creativity (213–225). In R. Sternberg (ed.), *Handbook of Creativity*. New York: Cambridge University Press.
- Raven, J. C. (1938). *Progressive Matrices Guide to Using Matrices*. London: University of London.
- Richards, R. (2010). Everyday creativity: process and way of life four – key issues (189–215). In: J. C. Kaufman, R. J. Sternberg (eds), *Cambridge Handbook of Creativity*. New York: Cambridge University Press.
- Runco, M. A. (1999). Time (659–663). In M. A. Runco, S. Pritzker (eds), *Encyclopedia of Creativity*. (Vol. 2). San Diego, CA: Academic.
- Runco, M. A. (2004). Creativity. *Annual Review of Psychology*, 55, 657–687.
- Runco, M. A. (2008). Commentary: Divergent Thinking Is Not Synonymous With Creativity. *Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts*, 2, 93–96.
- Runco, M. A., & Acar, S. (2012). Divergent Thinking as an Indicator of Creative Potential. *Creativity Research Journal*, 24(1), 66–75.
- Runco, M. A., & Jaeger, G. J. (2012). The Standard Definition of Creativity. *Creativity Research Journal*, 24(1), 92–96.
- Silvia, P. J., Beaty, R. E., & Nusbaum E. C. (2013). Verbal fluency and creativity: General and specific contributions of broad retrieval ability (Gr) factors to divergent thinking. *Intelligence*, 41, 328–340.
- Silvia, P. J., Kaufman, J. C., Pretz, J. E. (2009). Is Creativity Domain-Specific? Latent Class Models of Creative Accomplishments and Creative Self-Descriptions. *Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts*, 3, 139–148.
- Smith, J. K., & Smith, L. F. (2010). Educational creativity (250–264). In J. C. Kaufman, R. J. Sternberg (eds), *Cambridge Handbook of Creativity*. New York: Cambridge University Press.
- Sternberg, R. J. (2012). The Assessment of Creativity: An Investment-Based Approach. *Creativity Research Journal*, 24(1), 3–12.
- Silvia, P. J., Winterstein, B. P., Willse, J. T., Barona, C. M., Cram, J. T., & Hess, K. I. (2008). Assessing creativity with divergent thinking tasks: Exploring the reliability and validity of new subjective scoring methods. *Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts*, 2, 68–85.

- Szegedi M. (1988). Raven-féle intelligenciavizsgáló eljárás (124–135). In Mérei F., Szakács F. (szerk.), *Pszichodiagnosztikai Vademecum III*. Budapest: Tankönyvkiadó.
- Torrance, E. P. (1966). *Torrance Tests of Creative Thinking: Norms-technical Manual*. Princeton: Personnel Press.
- Torrance, E. P. (1969). Curiosity of gifted children and performances on timed and untimed tests of creativity. *Gifted Child Quarterly*, 13, 155–158.
- Torrance, E. P. (1974). *The Torrance Tests of Creative Thinking-Norms-Technical Manual Research Edition-Verbal Tests, Forms A and B Figural Tests, Forms A and B*. Princeton, NJ: Personnel Press.
- Torrance, E. P. (1987). *Guidelines for Administration and Scoring/comments on Using the Torrance Tests of Creative Thinking*. Bensenville, IL: Scholastic Testing Service Inc.
- Torrance, E. P. (2002). *The Manifesto: A Guide to Developing a Creative Career*. Westport, CT: Ablex.
- Wallach, M. (1976). Tests tell us little about talent. *American Scientist*, 64, 57–63.
- Wallas, G. (1926). *The Art of Thought*. New York: Harcourt Brace.
- Weiner, R. (2000). *Creativity and Beyond: Cultures, Values, and Change*. Albany: State University of New York Press.
- Wolf, R. N. (2014). *Defining the Concept of Creativity*. Enschede: University of Twente.
- Zétényi, T. (1989). *A kreativitás-tesztek tesztkönyve I-II*. Budapest: Munkalélektani Koordináló Tanács.
- Zétényi, T. (2010). A kreativitás pszichometriája és a gondolkodás. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 65(2), 233–242.

THE EFFECT OF TESTING TIME ON THE RESULTS OF CREATIVITY TESTING

MEZŐ, KATALIN – MEZŐ, FERENC – SZABÓNÉ BALOGH, ÁGOTA

Background and aims: relatively few research focuses directly on the temporal properties (e.g. effect of time pressure) of creativity (Amabile Mueller, Simpson, Hadley, Kramer & Fleming, 2002; Mainemelis, 2002), although the role of time is considerable in terms of creative manifestations. The aim of this study is to introduce the main research areas related to this topic and summarize the results of studies on the effect of testing time on creativity. Methods: the Hungarian adaptation of the verbal Unusual Uses Test and the figural Circles Test (Zétényi, 1989) were applied to measure creativity at n=207 secondary school students. Testing time for giving answers was 10 minutes/test. In the first half of the testing time subjects used black pencils while in the second half of testing time they used coloured pencils. As a result, it was possible to calculate the scores of fluency, originality, flexibility, average originality and relative flexibility in the 0-5. min, 5-10. min and 0-10. min time intervals. As a supplementary examination, the intelligence was tested by Raven's SPM test. Results: the testing time-interval has significant effect on the scores of creativity (e.g. the subjects' associational processing speed decreases, the scores are higher in the first half of the testing time than in the second half), and the connection between scores of intelligence and creativity tests (correlations are observable only in the second half of the testing time). The verbal and figural tests differ from each other in terms of their timing aspects. Discussion: Considering that testing of creativity is a time limited and test-dependent examination, the choice of testing time is crucial from the perspective of the results' and their analysis.

Keywords: *creativity, time, intelligence, test*